

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7C/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614206641
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Ing. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1614206641.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Mgr. Ing. Annou Prikrylovou, v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., IČO: 00 492 736, so sídlom Olejkárska ul. č. 1, Bratislava, zastúpený: JUDr. Vladimír Kán, advokát, so sídlom Námestie Martina Benku 9-C1, Bratislava, proti odporcovi: P. zastúpený opatrovníčkou H. pracovníčka Okresného súdu Malacky, o zaplatenie sumy 50,70 Eur, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 50,70 Eur a trovy konania v sume 16,50 Eur za zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 29,29 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Vladimíra Kána, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Dňa 11.06.2014 doručil navrhovateľ Okresnému súdu Malacky návrh na začatie konania, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 50,70 Eur z titulu cestovného a úhrady pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že vykonáva mestskú hromadnú dopravu (električkovú, trolejbusovú a autobusovú) v Bratislave. Odporca sa dňa 01.01.2014 na linkeestskej hromadnej dopravy (ďalej len „MHD“) č. 95 na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom, preto mu vznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie cestovného v sume 0,70 Eur a úhrady v sume 50,- Eur podľa Prepravného poriadku MHD a podľa Tarify MHD. Na úhradu sumy 50,70 Eur bol odporca bezvýsledne vyzvaný upomienkou zo dňa 10.02.2014.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa nevyjadril.

O návrhu navrhovateľa rozhodol súd najskôr platobným rozkazom č. k. 17Ro/461/2014-7 zo dňa 07.11.2014, ktorý však musel uznesením č. k. 7C/42/2015-27 zo dňa 03.12.2015 podľa § 173 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v plnom rozsahu zrušiť, nakoľko sa ho nepodarilo odporcovi doručiť do vlastných rúk.

Uznesením č. k. 7C/42/2015-28 zo dňa 03.12.2015 súd s poukazom na § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil odporcovi opatrovníka, pretože jeho pobyt sa súdu nepodarilo zistiť. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.12.2015.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

V prejednávanej veci súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor. Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli dňa 16.12.2015.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav.

Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok variabilný symbol č. 1400071 zo dňa 01.01.2014 súd zistil, že odporca sa dňa 01.01.2014 o 12,48 hodine na linke MHD č. 95, číslo voza 4925, na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom, cestoval bez cestovného lístka. Cena platného cestovného lístka predstavovala sumu 0,70 Eur, postih predstavoval sumu 50,- Eur, odporca tieto sumy odmietol zaplatiť.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 772 prvá veta Občianskeho zákonníka, podrobnejšiu úpravu osobnej a nákladnej prepravy určujú osobitné predpisy, najmä prepravné poriadky a tarify.

Podľa § 16 ods. 4 písm. a) až c) zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o preprave (ďalej len „zákon o cestnej doprave“), cestujúci je povinný mať platný cestovný lístok pri nastupovaní do autobusu, ak ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu alebo ak ide o cestovný lístok vo forme aktivovaného elektronického média, kúpiť si cestovný lístok bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak cestovný lístok vydáva vodič alebo iný člen osádky autobusu, označiť si cestovný lístok v označovacom zariadení autobusu bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ide o cestovný lístok, ktorého platnosť sa začína až jeho označením.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona o cestnej doprave, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o preprave, cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 zákona o cestnej doprave, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o preprave, ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi. Podľa § 17 ods. 1 písm. e) zákona o cestnej doprave, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o preprave, tarifa upravuje sadzbu sankčnej úhrady podľa odseku 2.

Podľa § 17 ods. 2 zákona o cestnej doprave, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o preprave, sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Z článku 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave účinnej od 01.01.2009 (ktorá je súdu známa z jeho činnosti) vyplýva, že úhrada za cestovanie bez platného tarifného vybavenia bola stanovená na sumu 50,- Eur.

V prejednávanej veci dospel súd na základe vykonaného dokazovania k záveru, že pokiaľ sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 50,70 Eur, podal návrh dôvodne. Odporca dňa 01.01.2014 cestoval na linke MHD č. 95 v Bratislave, použitím dopravného prostriedku navrhovateľa došlo medzi ním a odporcom k uzavretiu zmluvy o preprave osôb, na výzvu revízora sa odporca nepreukázal platným cestovným lístkom, ktorého cena predstavovala 0,70 Eur. Na základe uvedeného vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi cestovné v sume 0,70 Eur a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom v sume 50,- Eur, čo v prejednávanej veci predstavuje spolu 50,70 Eur. Keďže odporca túto sumu navrhovateľovi nezaplatil, súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznáva náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V prejednávanej veci bol plne úspešný navrhovateľ a vzniklo mu právo na náhradu trov konania spolu v sume 75,08 Eur voči vo veci plne neúspešnému odporcovi, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu na súd v sume 16,50 Eur a z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby - 1.) prevzatie a príprava zastúpenia v sume 16,60 Eur, 2.) podanie návrhu na súd v sume 16,60 Eur, k tomu prináležiace režijné paušály 2 x 7,81 Eur, keď trovy právneho zastúpenia spolu v sume 48,82 Eur sa zvyšujú o daň z pridanej hodnoty vo výške 20% v sume 9,76 Eur, nakoľko právny zástupca navrhovateľa je jej platiteľom, spolu trovy právneho zastúpenia navrhovateľa predstavujú sumu 58,58 Eur (48,82 Eur + 9,76 Eur = 58,58 Eur). Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., súd vo výroku o trovách konania osobitne uviedol trovy právneho zastúpenia a ostatné trovy, všetky trovy konania je odporca v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný nahradiť právnomu zástupcovi navrhovateľa. Súd nepriznal navrhovateľovi uplatnené trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby v podobe písomnej výzvy na zaplatenie zo dňa 10.02.2014, pretože nešlo o úkon právnej služby (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2001 Z. z. v znení vyhlášky č. 209/2009 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2009).

Navrhovateľovi boli v zmysle ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. znížené trovy právneho zastúpenia o 50 %. Citovaným ustanovením O.s.p. bola s účinnosťou od 15. októbra 2008 pre náhradu trov konania v drobných sporoch zakotvená výnimka zo zákonnej zásady plnej zodpovednosti účastníkov za výsledok konania (§ 142 ods. 1 O.s.p) spočívajúca v možnosti nepriznania či zníženia náhrady trov konania prisudzovanej účastníkovi konania s plným či prevažným úspechom v spore za splnenia dvoch zákonom ustanovených podmienok pre takýto postup - prvou je práve povaha sporu (teda okolnosť, že ide o drobný spor) a druhou to, že trovy konania (ktorých náhrada sa požaduje) sú neprímerané voči pohľadávke. V tejto súvislosti je treba uviesť, že bližšie podmienky pre nepriznanie alebo zníženie náhrady trov konania podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. zákon neupravuje, keďže posúdenie splnenia podmienok pre postup podľa takejto úpravy je výlučne na úvahe súdu. Za drobný spor v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. je nutné považovať konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, akým je nepochybne aj predmetné konanie o zaplatenie 50,70 Eur. Z návrhu na začatie konania vyplýva, že navrhovateľom v prípade úspechu v konaní pred súdom prvého stupňa uplatňovaná náhrada trov konania, spočívajúca v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby, a to 1 - prevzatie a príprava zastúpenia, 2 - zaslanie Pokusu o zmier, ďalšia porada s klientom, 3 - písomné podanie na súd spolu v sume 87,88 eur. Podľa súdu sú splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. t.j. konanie sa týka tzv. drobného sporu a trovy konania, keďže prevyšujú samotnú pohľadávku, sú voči nej neprímerané. Súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu ČR z 25.07.2012, sp. zn. I.ÚS 988/2012, podľa ktorého typový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci, ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navyšované do nezmyslenej výšky za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou, a to preto takéto trovy konania nemožno priznať v požadovanej výške, hoci bol účastník vo veci samej úspešný, čo je podľa názoru vyššieho stupňa aj daný prípad. Preto súd právnomu zástupcovi navrhovateľa priznal trovy právneho zastúpenia v sume 29,29 Eur (50% zo sumy 58,58 Eur).

O lehote na splnenie povinnosti odporcu súd rozhodol podľa § 160 ods. 1, O.s.p. veta prvá.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 - tich dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Bratislave (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom

rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).

Odvolať proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)